

เรื่องคุยของลูกตอนที่ 17 เรื่องเล่าเมื่อคราวพาเอมิกับยูริไปเที่ยวอุทยานหุ่นขี้ผึ้งสยาม ราชบุรี

โพสต์เมื่อ ต.ค. 12, โพสต์โดย [amijung](#) หมวดหมู่ [บันทึกลูกรัก](#)

```
(function() { var po = document.createElement('script'); po.type = 'text/javascript'; po.async = true; po.src = 'https://apis.google.com/js/plusone.js'; var s = document.getElementsByTagName('script')[0]; s.parentNode.insertBefore(po, s); })();
```

(adsbygoogle = window.adsbygoogle || []).push({ google_ad_client: "ca-pub-8026950304384140", enable_page_level_ads: true });

นานหลายวันแล้วที่สองสาวเอมิกับยูริจึงปิดเทอม. แต่เพิ่งมีโอกาสได้ไปเที่ยวต่างจังหวัดเหมือนอย่างกับคนอื่นเค้าบ้าง งานนี้มีคุณพ่อช่วยขับรถไปส่งให้เที่ยวก่อนที่จะขอตัวไปทำธุระต่อ ขับรถออกจากบ้านตอนสาย ๆ ไปถึงอุทยานหุ่นขี้ผึ้งสยามในตอนเที่ยง ขับรถหลงทางนิดหน่อย แต่ก็ถือว่าเป็นโอกาสอันดีที่ได้นั่งรถเที่ยวชมในตัวอำเภอ และตลาด เมืองราชบุรีถึงจะเป็นเมืองเล็ก ๆ แต่ก็ดูอบอุ่นน่ารักดี. เรามักจะคุ้นเคยกับชื่อ ของราชบุรีในเรื่อง รัสอร์ท หรือ ฟาร์มที่มีเก๋น่ารัก ๆ ไปได้หลายแห่งหรือให้อาหาร น้าเสียดายที่เราใช้เวลาไม่พอ ไม่อย่างนั้นคงจะมีโอกาสได้ไปทานองแะ.....แะ.....กันอย่างแน่นอน

ยังงั้นที่เที่ยววันนี้ก็ใกล้กับจุดที่คุณพ่อจะต้องไปทำธุระมากที่สุดแล้ว เพราะฉะนั้นต้องเที่ยวให้คุ้มค่ากับการเดินทาง หาข้อมูลก่อนเที่ยวแะวันเดียว ถึงแม้ว่าจะบรรยายรายละเอียดให้รู้แล้วบ้างว่าจะได้ดูอะไรบ้างแต่ก็ยังไม่แน่ใจว่าอุทยานที่นี่จะกว้างขวางอย่างไรบ้าง จะเหมือนกับ เมืองโบราณ ที่ สมุทรปราการ แลว ๆ านเราหรือเปล่านั้น ก็เสี่ยงวลนิดๆว่าจะเดินดูไหวหรือเปล่านั้น ปรากฏว่า ทางเข้าชม ต้องเดินเข้าไปทางด้านใน หลังจากซื้อบัตรเข้าชมแล้ว ก็เดินทางเข้าเข้าชมอุทยานตามจุดหรืออาคารที่จัดแสดงได้สำหรับความรู้สึกแรกเลย คือที่นี่สะอาด สดชื่น เป็นธรรมชาติมาก ต้นไม้เยอะ ร่มรื่น เขียวครึ้ม มีต้นไม้ใหญ่และพันธุ์ไม้หายากหรือต้นไม้ตามพุทธประวัติด้วย อากาศดีมาก ๆ ไม่ร้อน มีเสียงเพลงบรรเลงหรือเพลงไทยเปิดคลอเบา ๆ ตลอดทาง ทำให้รู้สึกจิตใจผ่อนคลายมาก ๆ เลย เจ้าหน้าที่ต้อนรับดูแลดีมาก คอยบอกทางและแนะนำการเดินทางชมอยู่ประจำตามจุดต่าง ๆ เจ้าหน้าที่ยิ้มแย้มเป็นมิตรน่ารักดีจริง ๆ.

การเดินทางชมวันนี้เป็นเรื่องน่าสนใจสำหรับสามสาว(หมายถึง ดิฉันและลูกๆ งานนี้ต้องขอลดอายุทำตัวเป็นเด็กๆด้วยชะหน่อยจะได้สนุกเต็มที่). บริเวณที่จัดแสดงส่วนแรกเป็นอาคารติดแอร์มีหุ่นขี้ผึ้งของคนสำคัญและมีชื่อเสียงในด้านต่างๆ. เช่น. ศ.มล. ปิ่น มาลากุล (. ได้รับการยกย่องทางด้านการศึกษา). ดิฉันแวะยืนอ่านกลอนที่ติดอยู่ด้านผนังห้องก็รู้สึกประทับใจเกี่ยวกับกลอนที่แต่งเนื้อหาใจความเกี่ยวกับการเป็นครู ซึ่งน่าซาบซึ้งและประทับใจมาก ๆ เลย

ศ. สฤษฏา ธรรมศักดิ์(เกี่ยวกับทางการเมือง กฎหมาย). อ.ป๋วย อึ๊งภากรณ์(ด้านการเมือง ใครอยู่ ธรรมศาสตร์คงจะทราบประวัติของท่านดีกว่าแน่ๆ). คุณสืบ นาคะเสถียร(ทางด้านการอนุรักษ์ป่าไม้). ได้ลองไปยืนใกล้ๆหุ่นขี้ผึ้งของคุณสืบ ทำให้รู้ว่าท่านตัวสูงมาก ๆ

ดิฉันกลายเป็นคนแคระไปเลยเพราะต้องแหงนหน้ามองหุ่นลายยืนใกล้ๆกัน. อ. มนต์รี ตราโมท (ทางด้านศิลปศาสตร์ ดนตรีไทย). มีภาพเก่า ๆ ในห้องจัดแสดงอยู่หลายภาพ. ประธานาธิบดีโฮจิมิน นายเติ้ง เสี่ยวผิง. นายเหมาเจ๋อตง.

หุ่นขี้ผึ้งแต่ละท่านปั้นได้เหมือนใกล้เคียงกับความเป็นจริงมาก ๆ สมจริงและเข้ากับบรรยากาศการตกแต่งภายในแต่ละห้องด้วย

จากนั้นออกมานอกอาคารจะต้องเดินตามทางมีการจัดแสดง ลานพระ สามสมัย. ซึ่งก็จะได้ความรู้เกี่ยวกับลักษณะพระพุทธรูปในแต่ละสมัยด้วยว่าแตกต่างกันอย่างไร ซึ่งแต่ละองค์ก็ใหญ่โตดีค่ะ

เดินเรื่อยมาจะเจอกับถ้ำ จัดแสดงหุ่นขี้ผึ้งในมุมต่างๆที่เกี่ยวกับ ชาดกในเรื่องพระเวสสันดรชาดก. งานนี้ต้องเข้าถ้ำมีมืดบ้าง ทำเอาสองสาวเราต้องรีบเดินเพราะไม่ค่อยชอบความมืดกับดูจะลึกลับตามซอกตามมุม. แถมตอนจะออกก็มีหุ่นตอนที่ซุกกีนเยอะมากจนต้องแตกต่ายมาส่งท้ายด้วย ภาพออกจะน่ากลัว(ไม่น้อย เราเลยต้องรีบผ่านอ้อ! เดินออกจากถ้ำแบบว่าไม่มีใครอยากอยู่เป็นคนข้างหลัง)

นอกจากนี้ยังมีพิพิธภัณฑ์ 4 ภาค และบ้านเรือนไทย 4 ภาค ด้วย

น่าสนใจตรงที่แต่ละหลังจัดแสดงหุ่นที่เหมือนมาก ๆ โดยเฉพาะรายละเอียดของพระเกจิอาจารย์ชื่อดังต่างๆ และหุ่นประเภทคนแก่คุณยายคุณตาจะปั้นเหมือนมาก ๆ. แต่สำหรับพวกหุ่นเด็ก. หรือวัยรุ่นอาจจะไม่ค่อยเหมือนเท่าไรเพราะผิวมันจะเริ่มคล้ำๆบ้างแล้วไม่ใช่เหมือนผิวเด็กอายุน้อยๆแบบคนจริงๆ

บ้านที่หน้าประทับใจน่าจะเป็นบ้านที่ยูริชอบมากคือบ้านของภาคเหนือ เพราะเปิดเพลงบรรเลงทำนองชาวเหนือ มีเสียงดนตรีสะล้อ ซอ ซึง ซึ่งยูริชอบเพลงทำนองหวานๆแบบนี้มากถึงขนาดบอกว่าทำนองเพลงหนุ่มวลดีจัง(สงสัยว่ากำลังอิน อยากจะเป็นสาวชาวเหนืออยู่ แถมยังชมว่าเสื้อผ้า ผ้ามองามมาก ๆ อีกด้วย)

ส่วนบ้านที่เรียกเสียงกรี๊ดได้จากเอมิดังที่สุ่นน่าจะเป็นเรือนของภาคกลางที่มีหุ่นเป็นผู้หญิงนั่งสง่ามอยู่ใต้เครื่องแป้งแล้วนั่งหันด้านข้างให้กับประตูทางเข้าชมเรือน ถ้าหากไม่ได้ตั้งตาคอนเผลอน้ามาดู อาจจะตกใจช็อคได้เพราะว่าสวยงามมากเลย(จากคำบอกเล่าของเอม. แต่ถ้าใครตั้งหลักก่อนอาจจะเตรียมใจไว้ก่อนจะได้ไม่กลัว) ก็ขนาดจะเข้าไปดูในท้อง เอมียังบอกให้รอคนเยอะๆก่อนถึงจะค่อยเข้าไปดูหุ่นขี้ผึ้งกัน กลัวชะงัน)

สำหรับดิฉันแล้วดิฉันประทับใจในพิพิธภัณฑ์ 4 ภาคเลย ปั้นได้สมจริงน่าเลื่อมใสมาก ๆ นั่งลงกราบพระพุทธรูปทุกหลังเลย แถมยังมีเสียงบรรยายเป็นภาษาไทยและอังกฤษด้วยดีมาก ๆ เลย ไม่ต้องไปหาที่สำหรับยืนอ่านอีก นั่งฟังเพลินๆได้ข้อมูลครบถ้วนไปเลย

ส่วนจุดแวะพักจะมีร้านอาหารที่ด้านหน้าก่อนเข้าอุทยาน. กับร้านกาแฟในอุทยานอีก 2 ร้าน ยูริติดใจขนมวิสกี้ทูน่าอร่อยมาก(สงสัยเดินเยอะเริ่มจะหิว).

การเที่ยวชมที่นั่นว่าเรื่องการจัดภูมิทัศน์นั้นทำได้ดีมาก กลมกลืนเป็นธรรมชาติดี เหมาะแก่การมาเดินพักผ่อน ส่วนเรื่องข้อมูล ความรู้นั้นก็พอมีบ้างพอประมาณ ไม่เยอะเหมือนพิพิธภัณฑ์. และไม่น่าเบื่อเกินไป พอที่จะบอกได้บ้างว่าเรามาเดินชมอะไรอยู่ ซึ่งก็กำลังพอดี ๆ ไม่เหนื่อยจนเกินไป สบายๆเลย ถ้าใครมีโอกาสมาราชบุรี ก็อย่าลืมแวะมาชมที่นั่นบ้างนะคะ นำมาเที่ยวค่ะ

สุดท้ายสามสาวนึ่งรอคุณพ่อมารับกลับเป็นแขกชุดสุดท้ายเลยจ้ะ. รปภ. ต้องถามว่ารถมารับแล้วหรือยังเพราะกลัวว่าจะเย็นมาก(. ที่นั่นเปิด 8.00-17.00 น. เฉพาะเสาร์-อาทิตย์. ส่วนวันธรรมดาปิด16.30น.) งานนี้คุณพ่อหลังจากคุณพ่อทำธุระเสร็จเรียบร้อยแล้วรีบขับรถมารับกลับแล้วว่าจะถึงบ้าน.

สองสาวสลบเหมือดหมดแรง. เพราะทั้งวิ่งเล่น. เดิน(แรง)เดินกา ทำทางต่างๆ)เล่นเกมสารพัดเกม

แสดงละครดูกันเองไปหลายตอนมากแล้วก็เดินถ่ายรูประหว่างรอคุณพ่อมารับชะงัดนานเลย สุดท้ายเอมิจึงตื่นมาตอนเช้า อ้าวนี้เรากลับถึงบ้านแล้วหรอคะเนี่ย.

ก็ยังงั้นนะสิคะคุณลูกขา.... แต่นี่มันเช้าอีกวันแล้วนะคะ...สุดท้ายไปเลยซิูกสาวดิฉัน

แท็ก: ไม่ระบุคำค้นหา

[Powered by EasyBlog for Joomla!](#)